

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΤΟΣ 8ον - ΑΡΙΘΜ. 160

15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1977

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

- Ὁ σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος
κ. Μελίτων ἐπεσκέφθη τὴν Α.Α. τὸν
Πάπαν Παῦλον..... 2
- Περιοδεία τοῦ σεβ. Ἀρχιεπισκόπου
Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς κ. Ἰακώβου ἀνά
τὰς ὀρθοδόξους κοινότητες τῆς Ν. Ἀμερικῆς.... 2
- Ἀναγόρευσις τοῦ σεβ. Μητροπολίτου
Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Μελίτωνος εἰς
Ἐπίτιμον Διδάκτορα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
Βουκουρεστίου..... 3
- Ὁ Ἐπίσκοπος Hermann Kunst ἐορτάζει
τὴν 70ήν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του..... 3

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

- Ὁμιλία τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Γαλλίας
κ. Μελετίου εἰς τὸ Συνέδριον τῶν ἐν
Γαλλίᾳ Καθολικῶν, Διαμαρτυρομένων καὶ
Ὀρθοδόξων..... 5

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
ΤΕΛΕΓΡ. ORTHODOXIA-GENÈVE * ΤΕΛ. (022) 58 16 29 * 37, CHEMIN DE CHAMBÉSY, 1292 CHAMBÉSY-GENÈVE, SUISSE

Ἡ "Ἐπίσκεψις" ἐπιδιώκει νὰ ἐνημερώνη τοὺς ἀναγνώστας τῆς περὶ τῆς ζωῆς τῶν Ἐκκλησιῶν. Δὲν φέρει εὐθύνην διὰ τὰς ἀπόψεις τὰς ἐκφραζομένας εἰς τὰς δημοσιευόμενας εἰδήσεις. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις τοῦ περιεχομένου τοῦ Δελτίου μὲ ἀπλὴν ἔνδειξιν τῆς προελεύσεως.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

- Ὁ σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνας κ. Μελίτων
ἐπεσκέφθη τὴν Α.Α. τὸν Πάπαν Παῦλον.

Ὁ σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνας κ. Μελίτων μετέβη τὴν 18 Δεκεμβρίου μετὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀ΄ Προσυνοδικῆς Πανορθόδοξου Διασκέψεως, εἰς Ρώμην, ὅπου ἔγινε δεκτός εἰς ἰδιωτικὴν ἀκρόασιν ὑπὸ τῆς Α.Α. τοῦ Πάπα Παύλου Στ΄. Ὁ σεβ. Χαλκηδόνας ἐξέθεσε προφορικῶς εἰς τὸν Πάπαν τὰ πορίσματα τῆς Διασκέψεως, ἰδιαιτέρως δέ τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ὅπως δραστηριοποιηθῆ ἡ ἐργασία τῆς διὰ τὴν προετοιμασίαν τοῦ διαλόγου μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν συσταθείσης Διορθόδοξου Ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὴν ἐν Ρώμῃ παραμονὴν του ὁ σεβ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνας ἐπεσκέφθη ἐπίσης τὸν Καρδινάλιον Βιλλῶ, τὸν σεβ. κ. Μπενέλλι, τὸν ἀρχιεπίσκοπον Βιέννης Καρδινάλιον Καίνιχ, παρεκάθησε δέ εἰς ἐπίσημον γεῦμα δοθέν πρὸς τιμὴν του ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Οὐτρέχτης Καρδινάλιου Ἰ. Βίλλεμπραντς, προέδρου τῆς Γραμματείας διὰ τὴν Ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν, ἐλθόντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐξ Ὀλλανδίας εἰς Ρώμην.

- Περιοδεία τοῦ σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς
κ. Ἰακώβου ἀνά τὰς ὀρθόδοξους κοινότητας τῆς Ν. Ἀμερικῆς.

Μετὰ ἀπὸ ἐκτεταμένην ποιμαντορικὴν περιοδείαν ἀνά τὰς ὀρθόδοξους κοινότητας τῆς Ν. Ἀμερικῆς, ὁ σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς κ. Ἰακώβος ἐπέστρεψεν, ὀλίγον πρὸ τῶν Χριστουγέννων, εἰς Ν. Ἰόρκην. Εἰς δηλώσεις του πρὸς τὸν "Ὀρθόδοξον Παρατηρητὴν" ὁ σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέφερεν

ὅτι, ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐπισκέψεώς του τὸ 1969, δύο νέαι ὀρθόδοξοι κοινότητες ἰδρύθησαν εἰς τὴν Ἀργεντινὴν (Κόρδοβα καὶ Μάρ ντέλ Πλάτα), ὅτι δὲ εἰς Μπουένος Ἀῖρες ἡ ἐκεῖ ὀρθόδοξος κοινότης ἐπεξέτεινε καὶ ἐπλούτισε τοὺς τόπους λατρείας, κοινωνικῆς προνοίας καὶ ἀναψυχῆς αὐτῆς. Ὁρθόδοξοι ναοὶ ἰδρύθησαν ἐπίσης εἰς τὰς πόλεις Μπραζίλια καὶ Κουριτίμπα τῆς Βραζιλίας, ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ δὲ ἐνισχύει οἰκονομικῶς τὴν οἰκοδόμησιν ὀρθοδόξου ναοῦ καὶ εἰς Σαντιάγο τῆς Χιλῆς.

- Ἀναγόρευσις τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Μελίτωνος εἰς Ἐπίτιμον Διδάκτορα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Βουκουρεστίου.

Τὴν 15 Ἰανουαρίου, κατὰ τὴν διάρκειαν ἐπισήμου τελετῆς, ὁ σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος κ. Μελίτων, ὁμοῦ μετ' ἄλλων προσωπικοτήτων διορθόδοξου κύρους, θά ἀναγορευθῆ ἐπίτιμος Διδάκτωρ τῆς Πανεπιστημιακῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Βουκουρεστίου διὰ τὴν "ἑξαίρετον διορθόδοξον καὶ οἰκουμενικὴν αὐτοῦ δραστηριότητα, ὡς αὕτη ἐμφαίνεται ἐκ τῶν θεολογικῶν μελετῶν καὶ ὁμιλιῶν του, ἐκ τῆς συμβολῆς του εἰς τὴν ἐνότητα τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἐκ τῆς προσφορᾶς του εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σχέσεων τῆς Ὁρθοδόξου μετὰ τὰς ἄλλας χριστιανικὰς Ἐκκλησίας". Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ὁ σεβ. Μητροπολίτης Χαλκηδόνος θά ἀναπτύξῃ τὸ θέμα: "Ἡ συμβολὴ τῆς Ρουμανικῆς σκέψεως διὰ τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν πολιτικῶν ἀξιῶν τῆς Εὐρώπης".

- Ὁ Ἐπίσκοπος Hermann Kunst ἐορτάζει τὴν 70ὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του.

Ἐορτάζει ἐφέτος τὴν 70ὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του ὁ Ἐπίσκοπος Δρ Hermann Kunst ἐπιτετραμμένος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας παρὰ τῇ γερμανικῇ κυβερνήσει. Ὁ

ἐορτάζων ἐγεννήθη τό 1907 εἰς Ὀττερσπεργκ τοῦ Ἄννοβέρου, ἐσπούδασε δέ θεολογίαν εἰς Μαρβοῦργον, Βερολῖνον καί Μύνστερ. Ἄπό τοῦ 1932 πάστωρ τῆς εὐαγγελικῆς-λουθηρανικῆς κοινότητος τοῦ Χέρφορντ, ὑπηρέτησεν ἐν συνεχείᾳ κατά τόν πόλεμον ὡς στρατιωτικός ἱερεὺς, ἀπολυθεὶς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τό 1954. Ἄπό τοῦ ἔτους τούτου καί μέχρι τοῦ 1949 διηύθυνε τήν εὐαγγελικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Βεστφαλίας, τήν ὁποίαν εἶχε, κατά τὰ ἔτη τοῦ πολέμου, ὑπηρετήσῃ ὡς μέλος τῆς, ἀντιναζιστικῆς κατευθύνσεως, "ὁμολογούσης Ἐκκλησίας" τῆς Γερμανίας. Ἐκτοτε ἐδρεύει εἰς Βόννην ὡς Ἐπιτετραμμένος τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας παρὰ τῆ γερμανικῆ κυβερνήσει, προεδρεύων συγχρόνως καί τῆς εὐαγγελικῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Βοηθείας πρὸς τὰς ἀναπτυσσομένας χώρας (Βόννη), τοῦ Ἰδρύματος Καινοδιαθηκικῆς ἐρεῦνης (Μύνστερ), ὁμοῦ δέ μετὰ τοῦ Καρδιναλίου Φόλκ, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Κύκλου Ἐργασίας Καθολικῶν καί Εὐαγγελικῶν Καθηγητῶν τῆς θεολογίας. Ὁ Δρ Hermann Kunst, ὁ ὁποῖος ἔχει νά ἐπιδείξῃ καί ἀξιόλογον θεολογικόν ἔργον, περιστρεφόμενον κυρίως περὶ τήν θεολογίαν τοῦ Λουθήρου καί τήν πολιτικὴν καί κοινωνικὴν τοποθέτησιν τοῦ Λουθηρανισμοῦ, ἔχει ἀναγορευθῆ Μέγας Εὐεργέτης τοῦ Ὁρθοδόξου Κέντρου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Σαμπεζύ Γενεύης, εἰς τό ὁποῖον ἔχει προσφέρει, ἐν πνεύματι διαχριστιανικῆς ἀλληλεγγύης, πολύτιμον ἠθικὴν καί ὑλικὴν συμπαράστασιν. Εἰς τὰς πρὸς τιμὴν του ὀργανουμένας τελετάς θά παραστῆ, ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὁ σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος κ. Μελίτων κομίζων πρὸς αὐτόν τιμητικὴν πλάκα.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

- Όμιλία του σεβ. Μητροπολίτου Γαλλίας κ. Μελετίου εις τό Συνέδριον τών έν Γαλλία Καθολικών, Διαμαρτυρομένων και Όρθοδόξων.

Συνήλθε τήν 9 Δεκεμβρίου 1976 εις Σατενέ-Μαλαμπρού τό Συνέδριον τών έν Γαλλία Καθολικών, Διαμαρτυρομένων και Όρθοδόξων, τό όποϊον ήσυχολήθη μέ τό γενικόν θέμα : "Όποδοχή και άναγγελία του Λόγου". Τοϋτο εΐχε συζητηθῆ ήδη εις Λούρδην, τήν σχετικήν δέ εισήγησιν έκαμε, από Καθολικῆς πλευράς, ό σεβ. Φαβρώ. Έπηκολούθησε διάλογος, εις τόν όποϊον έλαβον μέρος από προτεσταντικῆς πλευράς ό έκκλησιαστικός έπιθεωρητής κ. Κέφφερ, από όρθοδόξου δέ ό π. Όλίας Μελία, καθηγητής του θεολογικοϋ Όνστιτούτου του Όγίου Σεργίου Παρισίων. Τό άπόγευμα ή Κα Μπέρ-Σίγγελ (όρθ.) έδωσε πληροφορίας περί του προσφάτου συνεδρίου τών Όρθοδόξων Γυναικών εις τήν Ρουμανίαν, έν συνεχεία δέ έξητάσθησαν τά πορίσματα τών Διασκέψεων τῆς Λούρδης, του Ναϊρόμπι και του Σαμπεζύ. Τους συνέδρους προσεφώνησεν ό σεβ.Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Μελέτιος ειπών τά έξῆς :

"Όγαπητοί έν Χριστῷ άδελφοί,

Μέ τήν χαρά και τήν έκφρασι τών εύχαριστιών μας σας ύποδεχόμεθα σήμερα έδῶ, όπου και πάλι έτοιμαζόμεθα νά εισέλθωμε εις τήν πραγματικότητα τῆς κοινῆς πίστεώς μας εις τόν Χριστόν, τόν αναστάντα Κύριον ό όποϊος μας έρωτά και μας ένώνει και, κάμνοντάς μας νά γνωρίσωμε τό πρόσωπό του, μας δεικνύει ότι εις τό Σύμπαν τίποτε δέν ύφίσταται ειμή διά τῆς προσευχῆς και τῆς εύχαριστίας.

Τό θέμα τῆς συναντήσεώς μας "Όποδοχή και άναγγελία του Λόγου του θεοϋ" είναι κατ'έξοχήν ένα θέμα πού

ἀρμόζει εἰς χριστιανούς εὐοισκομένους εἰς ἀναζήτησιν τῆς ἐνότητος. Διότι, πράγματι, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνος πού ἐνώνει τίς Ἐκκλησίες, ἀφοῦ Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος πού ὀρίζει τήν Ἐκκλησία. Σέ μία στιγμή ὅπου ἡ ἀνθρωπότης ἐνώ- νεται πολύ συχνά δυστυχῶς μέσα εἰς τήν πνευματική πτωχεία τῶν μέν καί τήν σαρκική πτωχεία τῶν ἄλλων, καί ὅπου, ἐν τούτοις, ὀφείλομε νά δώσωμε μαζί "τήν ἀληθινή καί μόνη μαρτυρία τοῦ μοναδικοῦ ἀναγκαίου" εἰς ὅλους τούς ἀνθρώπους, ἐννοοῦμε πόσον σημαντικός θά εἶναι ἕνας στοχασμός πού ἀνα- γκαστικά ἐκβάλλει εἰς τήν ποιμαντική μας εὐθύνη σέ μία στιγμή ὅπου ἡ κρίσις τοῦ πολιτισμοῦ μας θέτει πολύ συχνά ὑπό ἀμφισβήτησι τά ἴδια τά θεμέλια τῆς πίστεώς μας.

Καί λοιπόν, ὅ,τι ὀρίζει πραγματικά τόν ἀνθρωπο καθ' ὅλη τήν διάρκεια τῆς προσωπικῆς καί τῆς κοινοτικῆς του ὑπάρ- ξεως καί ὡς τήν αἰωνιότητα εἶναι ὁ δημιουργικός Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος, ὄχι μόνο τόν ἀνέσυρε ἀπό τό μή-εἶναι γιά νά τόν ὀδηγήσῃ στό εἶναι, ἀλλά, ἐπί πλέον, συνιστᾷ καί τήν ἀληθινή κλήσι του καλῶντας τον ἀκατάπαυστα νά πραγματοποιή- ῃ τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ ὡς πρός αὐτόν. Καί ὅταν οἱ ἀνθρωποι ἐνώνονται "εἰς τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ" γιά νά πραγματοποιήσουν αὐτό τό σχέδιο καί φθάσουν "εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ" (Ἐφῆσ. 4,13), ἀποτελοῦν ἀκριβῶς τήν Ἐκκλησία, μυστηριακή παρου- σία τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ μέσα στόν κόσμον αὐτό, ἐγγυημένο καί προστατευμένο, ἀπό τόν ἴδιον τό Θεό.

Ὅταν, ἐπομένως, ἡ Ἐκκλησία ὑποδέχεται τόν Λόγον - καί τόν ἀναγγέλλει στόν κόσμον, πράγμα πού εἶναι τό καλλί- τερον μέσον γιά νά τόν ὑποδεχθῇ - ἡ Ἐκκλησία οἰκοδομεῖται, ἡ Ἐκκλησία γίνεται Ἐκκλησία. Κατά τό μέτρο πού ὑποδεχόμεθα καί ἀναγγέλλομε τό μοναδικό Λόγον, τόν σαρκωμένο Λόγον, τόν μόνο Κύριον, γινόμεθα ἡ μοναδική, ἡ ἴδια ἡ Ἐκκλησία: νά με- λτηήσωμε μαζί καί νά ἀναγγείλωμε μαζί τόν Λόγον τοῦ Θεοῦ, αὐτό εἶναι ἀκριβῶς ὁ ἀληθινός "οἰκουμενισμός". Διότι δέν ἀρκεῖ νά κάμωμε τήν ἐκλογή τῆς κοινῆς μας μοίρας γιά νά

αναπλάσωμε τήν κοινωνία· τό ούσιώδες συνίσταται εἰς τήν προσωπική ἰκανότητά μας ὡς χριστιανῶν καί εἰς τήν κοινοτική ἰκανότητά μας ὡς 'Εκκλησίας νά παρουσιάσωμε εἰς τόν ἄνθρωπο τήν ζωή τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ τό Εὐαγγέλιο δέν εἶναι ἓνα σύστημα ἢ μία ἀποψις ἐπί τοῦ κόσμου ἀλλά, ἀντιθέτως, τό πρόσωπο τοῦ σαρκωμένου Λόγου πού ἀντιτίθεται στήν ἁμαρτία.

Μόνον τότε θά ἠμπορέσωμε νά ὑπενθυμίσωμε τήν θεανθρωπίνη κλησι τοῦ ἀνθρώπου ἐν Χριστῷ καί τήν δημιουργική εὐθύνη, εἰς τήν ὁποία ἔχει κληθῆ ὅταν τό πνεῦμα ζωοποιῇ τήν ἐλευθερία του· μόνον τότε θά ἠμπορέσωμε πραγματικά νά γονιμοποιήσωμε τόν πολιτισμό τοῦ πλανήτη μας, πού ἀναζητεῖ τόν ἑαυτόν του, ὑπενθυμίζοντας ὅτι ἡ ἀνθρωπότης, διὰ μέσου τῆς 'Εκκλησίας, ἔχει ὡς κυρία κλησι τῆς νά ζήσῃ τήν ἴδια τή ζωή τῆς 'Αγίας Τριάδος· μόνον τότε, τέλος, θά εἰμεθα εἰς θέσιν - ἀφοῦ ὁ Κύριος εἶναι ὄχι μόνον Λόγος καί 'Αλήθεια, ἀλλά καί ἀληθινός ἄρτος τοῦ οὐρανοῦ - νά ἐπεξεργασθοῦμε μία 'Ἠθική εὐχαριστιακή ἰκανή νά δώσῃ ἓνα πασχάλιο προσανατολισμό εἰς τήν τεχνική καί τεχνολογική ἰσχύ τῆς ἐποχῆς μας οὕτως ὥστε ἡ γῆ μας νά μή παραμορφωθῆ ἀλλά νά μεταμορφωθῆ. 'Εννοοῦμε ἀπό αὐτά πόσο ἡ ἐμβάθυνσις στό μυστήριον τῆς Εὐχαριστίας εἶναι τόσον ούσιώδης γιά τήν πορεία μας πρός τήν ἐνότητα ὅσον καί ἡ σπουδή καί ἡ ἀγγελία τοῦ Λόγου, ἐφ' ὅσον κάθε ἀνανέωσις στούς κόλπους τῆς 'Εκκλησίας θά πρέπει κανονικά νά ἀποκορυφωθῆ σέ μία αὐθεντική εὐχαριστιακή πρακτική ἡ ὁποία νά εἶναι μία γιά ὅλους καί ἡ μόνη ἰκανή νά φωτίσῃ τήν ἀνθρωπίνη ἀγάπη καί τό κοινό ἔργον τῶν ἀνθρώπων.

"Αν δέν προσχωροῦμε μέ ἀρκετή ταχύτητα, τόσον στήν κοινή ὑποδοχή τοῦ Λόγου, ὅσον καί στήν κοινή ὑποδοχή τοῦ Ἄρτου τῆς Ζωῆς, τοῦτο χωρίς ἀμφιβολία ὀφείλεται εἰς τό ὅτι ὁ Λόγος καί ὁ Ἄρτος ταυτίζονται μέ τό πρόσωπο τοῦ Ἐσταυρωμένου καί, ἐπομένως, γιά νά ἀναστηθοῦμε μαζί Του εἰς τήν Ἐνότητα, θά πρέπει προηγουμένως νά πεθάνωμε μαζί Του ἐπάνω στόν Σταυρό. Ἀκριβῶς ὁμοῦ ὁ λόγος τοῦ ἀληθινοῦ Σταυροῦ,

αὐτοῦ πού εὐρίσκεται μεταξύ δύο ληστῶν, εἶναι ἓνας λόγος πού φέρει ντροπή, ταπεινώνει, κυριολεκτικά σταυρώνει. Πάρα πολύ συχνά προτιμοῦμε νά διατηρήσωμε τήν ψευδῆ μας ταυτότητα, αὐτήν πού ὀρίζεται ἀπό τίς κοινωνικές μας καταβολές, ἀντί νά ἀποθάνωμε ὡς πρός τίς προκαταλήψεις μας γιά νά κατακτήσωμε τήν ἀληθινῆ μας ταυτότητα, ἐκείνην δηλ. πού ἀποκτᾶται στά πλαίσια τῆς μόνης ἀληθινῆς Ἐκκλησίας καί πού ὀρίζεται ἀπό τόν πύρινο λόγο τοῦ Σταυρωθέντος καί Ἀναστάντος.

Εἶθε ἡ σύναξις μας νά ἀποτελέσῃ γιά μάς ὅλους ἓνα βῆμα πρός τήν ἀνακάλυψι αὐτῆς τῆς ἀληθινῆς ταυτότητος".